

NOTAT

Dato: 12. desember, 2025

Til: Finansdepartementet v/ Marius Østli og Åse Natvig

Kopi: Sparebankforeningen, Verdipapirfondenes forening (VFF) Verdipapirforetakenes Forbund (VPFF), og Finansieringsselskapenes Forening (FinFO)

Fra: Finans Norge

1. Innspill til Finansmarkedsmeldingen 2026 – rammebetingelser finansnæringen

På vegne av Sparebankforeningen, Verdipapirfondenes forening (VFF) Verdipapirforetakenes Forbund (VPFF), og Finansieringsselskapenes Forening (FinFO), oversendes med dette organisasjonenes innspill til gjennomgangen av rammevilkår for finansnæringen i finansmarkedsmeldingen 2026. Norsk Venturekapitalforening vil sende separat innspill.

Finans Norge vil for øvrig komme tilbake til Finansdepartementet med en vurdering av de samlede kapitalkrav for banksektoren, og en vurdering av balanseringen mellom finansiell soliditet og kostnadene for norsk økonomi.

Med vennlig hilsen
Finans Norge

Kari Olrud Moen
Administrerende direktør.

Innspill til Finansmarkedsmeldingen 2026

Vi viser til Stortingets anmodningsvedtak i innstillingen til finansmarkedsmeldingen 2025, som lyder:

«Stortinget ber regjeringen i forbindelse med Finansmarkedsmeldingen for 2026 foreta en helhetlig gjennomgang av rammevilkårene for finansnæringen i Norge og skissere eventuelle behov for å justere disse. Regjeringen skal innhente innspill fra og ha dialog med relevante aktører i næringa om hvilke områder det er hensiktsmessig å prioritere i en slik gjennomgang.»

Vi viser videre til oversendt notat datert 3. oktober hvor Finans Norge, Sparebankforeningen, Verdipapirfondenes forening (VFF), Verdipapirforetakenes Forbund (VPFF), Finansieringsselskapenes Forening (FinFO), og Norsk Venturekapitalforening (NVCA) oversendte sine innspill til hvilke tema vi mener bør inngå i gjennomgangen av rammevilkårene for finansnæringen.

Som varslet i det oversendte notatet, ønsker vi å komme tilbake med hva vi mener bør være naturlige justeringer av rammebetingelsene, og hvilke tiltak som bør gjennomføres for å styrke konkurransekraften til finansnæringen i Norge.

Sammenstillingen gir også en illustrasjon på hvor omfattende og sammensatt problemstillingene er, og at summen av veldig mange ulike konkurranseulempen blir svært omfattende.

Vi står selvsagt til disposisjon for Finansdepartementet i det videre arbeidet med Finansmarkedsmeldingen, og diskusjoner rundt innholdet og ulike tiltak i denne.

1. Oppsummering og veien videre

De siste 10-15 årene har gitt en sammenhengende periode med økende, mer komplekse og sammensatte finansmarkedsreguleringer både i Europa og i Norge. Norge har i en rekke tilfeller valgt særnorsk implementering, regelverksfortolkning og tilsynspraksis som i sum har medført at norske krav skiller seg fra rammevilkårene i det øvrige europeiske markedet. Implementeringen av regelverket har ofte vært gjort stykkevis og delt, og hensynet til næringens konkurransekraft og internasjonale markeder har vært for lite vektlagt. Summen av disse forholdene har gitt svekket konkurranseevne for finansnæringen som opererer i Norge, og rammevilkår som i sum ikke er tilfredsstillende.

Europa er i endring, og peker nå på finansnæringen som motor for den vekst, konkurransekraft og innovasjonsevne man trenger. Det legges betydelige ressurser ned i å styrke allokeringen av kapital til nødvendige investeringer, og å redusere byrdene for finansnæringen gjennom ambisiøse forenklingsplaner.

Som EU-kommisjonær for finansielle tjenester og spare og investeringsunionen, Maria Luís Albuquerque skriver i en [kronikk](#) i International Banker 12. november:

«If Europe wants to compete globally, our banking sector must do more than preserve stability. It must fuel competitiveness, deepen capital markets and strengthen Europe's ability to finance its own priorities – from clean technologies to digital infrastructure and defence.»

Det er også verdt å merke seg at den britiske sentralbanken (Bank of England) nå [reduserer referansenivået for den britiske banksektorens kjernekapitaldekning](#) med en prosentenhet til 13 prosent, tilsvarende en ren kjernekapitaldekning på 11 prosent. Til sammenlikning har norske banker en gjennomsnittlig ren kjernekapitaldekning på [19 prosent](#).

Vi har i dette dokumentet listet opp en rekke eksempler på forhold som gir næringen ulemper og konkurranseutfordringer, og pekt på tiltak for å rette opp i dette.

Finansnæringen etterlyser en gjennomgang og kalibrering av de eksisterende rammevilkårene for finansnæringen, og er svært glad for at Stortinget har gitt Finansdepartementet et slik oppdrag. I del 4 av dette dokumentet peker vi på en rekke konkrete eksempler på rammevilkår som bør endres for å styrke finansnæringens virkemåte i Norge. Langsiktighet og forutsigbarhet i rammevilkår er avgjørende for å skape tillit til og klare rammer for næringens virksomhet.

Det er imidlertid ikke tilstrekkelig med en gjennomgang og kalibrering av disse forholdene. Utviklingen i finansmarkedsreguleringen i Europa skjer raskt, og alle våre nordiske naboland arbeider aktivt med endringer i rammevilkår for å sikre egen nærings konkurranseevne. Dette krever en dynamisk og løpende tilpassing av rammevilkår og de enkelte reguleringene også i Norge.

Det er flere viktige pågående prosesser hvor det vil være avgjørende for norske interesser at rammebetingelsene er likest mulig våre nærmeste konkurrentland.

Eksempler på dette er:

- I det nye regelverket for krisehåndtering i forsikring, IRRD, som nå skal implementeres i norsk rett er det avgjørende at vi får en nasjonal tilpasning som tar hensyn til særtrekk ved det norske markedet på en måte som sikrer like konkurransevilkår mellom norske og utenlandske aktører, slik myndighetene allerede har gjort i Sverige.
- I Sverige utredes det nå regelverk for å sikre konkurransekraft og robusthet i det svenske fondsmarkedet ([Kommittédirektiv 2023:163](#)), hvor det blant annet utredes regler for SIKAV-strukturer (strukturer med variabel kapital). Første del av denne utredningen ble lagt fram i mai ([SOU 2025:60](#)), mens del to ([SOU 2025:117](#)) ble publisert 10. Desember. Norge får tilpassede skatteregler for fond fra nyttår, men det er viktig å sikre at vi ikke havner på etterskudd igjen. Finansmarkedsmeldingen bør derfor inneholde en vurdering av nye tiltak for fond som nå utredes i Sverige, og hvordan dette vil påvirke konkurranseflaten mot norsk fondsbransje. Denne vurderingen bør gjøres i samarbeid med bransjen.
- En svekkelse av egenkapitalbeviset, ved eksempelvis at egenkapitalbeviserienes prioritetsfordel fjernes slik Sparebankutvalget har foreslått, vil kunne resultere i strukturelle endringer i det norske bankmarkedet, der dagens mangfold vil kunne bli redusert.

For å sikre at Norge har en fortløpende og dynamisk tilnærming til finansmarkedsregulering, mener vi derfor at det bør fastslås noen overordnede prinsipper som myndighetene etterstreber i reguleringen av finansmarkedene i Norge. Vi mener finansmarkedsreguleringer bør ta sikte på å legge følgende prinsipper til grunn, og oppfordrer Finansdepartementet til å komme tilbake til disse prinsippene i finansmarkedsmeldingen 2026:

- **Like konkurransevilkår**
Utgangspunktet bør være at finansnæringen i Norge skal møte de samme konkurransevilkårene som sine konkurrenter i det indre markedet og spesielt i nærliggende land.
- **Harmonisering**
For å oppnå like konkurransevilkår er det avgjørende med så lik og samtidig innføring av EU-regelverk som mulig.
- **Unntak bør kreve særskilt vurdering**
«Gold plating» og norske særregler bør unngås. Dersom myndighetene ønsker å innføre strengere regler i Norge enn i EU/våre konkurrentland, bør dette begrunnes særskilt og underlegges grundig konsekvensvurdering i tråd med kravene i [utredningsinstruksen](#). Myndighetene bør analysere og dokumentere at regelverksendringer er samfunnsøkonomisk lønnsomme, og endringer i risikobaserte krav bør være begrunnet med identifiserte endringer i risiko.
- **Transparens og forutsigbarhet i regelverksutviklingen**
Transparens og forutsigbarhet bør etterstrebis i regelverk og regelverksutvikling. Rolledelingen mellom Finansdepartementet og Finanstilsynet må være tydelig.
- **Transparens og forutsigbarhet i tilsynspraksis**
Målsettingen med tilsynspraksis er å kvalitetssikre finansnæringen i en jurisdiksjon. En transparent og forutsigbar tilsynspraksis, som er harmonisert med tilsynspraksis i det indre markedet er en sentral del av dette.
- **Proporsjonalitet**
Finansmarkedsreguleringen bør sikte mot en aktiv vurdering og bruk av proporsjonalitet i regulering av store kontra små enheter.

2. Utgangspunkt

Utgangspunkt for departementets arbeid og Stortingets anmodningsvedtak ligger i [Innst. 513 S \(2024-2025\)](#). Her fremkommer tydelige forventninger fra Stortinget om at:

- Norge må få på plass et regelverk for finanssektoren som er oppdatert og harmonisert med Europa, med det formål at finansbransjen skal ha konkurransedyktige vilkår sammenlignet med andre europeiske finansvirksomheter. Dette er blant annet viktig for å hindre utflagging av norske virksomheter, som fond, inkassoselskaper og nisjebanker.
- Målet med en næringspolitikk for finansnæringen bør være å videreutvikle en konkurransedyktig, solid og sterk finansnæring i Norge, for derigjennom å bidra til økt verdiskaping, vekst og et moderne tjenestetilbud i Norge.
- Norge har en unik posisjon ved å være hjemland for ett av verdens største investeringsfond. Norges Bank Investment Management (NBIM) og den kompetansen rundt kapitalforvaltning de representerer, er et svært godt utgangspunkt for å skape et vekstkraftig kapitalforvaltningsmiljø som kan tiltrekke seg forvaltningsoppdrag fra utlandet.
- Noe av det viktigste myndighetene gjør for å gi norske aktører gode og forutsigbare rammevilkår, er å sikre at norske foretak og markeder kan fortsette å ha en velfungerende tilknytning til det internasjonale og europeiske markedet.
- Det er viktig at Norge er delaktig i det arbeid som nå pågår i EU for å fjerne hinder mot praktisk integrasjon av markedene i det indre marked som finnes.

- Lange perioder der norske aktører må forholde seg til regler som ikke er oppdatert, vil kunne ha negative konsekvenser for norske markeder.
- Norsk deltagelse i pågående diskusjoner i EU om utvikling av næringens rammevilkår og funksjon i det indre markedet er viktig, og at denne utviklingen hensyntas i arbeidet med en offensiv næringspolitikk for finansnæringen.
- Forenklingsoppdraget som Finansdepartementet har gitt til Finanstilsynet munner ut i reelle forenklinger for foretakenes rapporterings- og tilsynsbyrder.

3. Hvorfor det er viktig for Norge med en sterk finansnæring.

Finansnæringen representerer 2 prosent av sysselsettingen og 6 prosent av verdiskapningen i Norge. Samtidig er finanssektoren den fastlandsnæringen som betaler mest skatt både forholdsmessig og nominelt. Ifølge SSB var utliknet skatt til finansnæringen 36,7 mrd. kroner i 2023. Finansnæringen er dermed en betydelig næring i seg selv, gjennom dens verdiskapning, sysselsetting og skatteinngang.

Finansnæringen kan også betraktes som en verdikjede: ulike typer kapital spiller hver sin rolle, og krever ulik kompetanse. Eksempelvis er kapitalinnhenting fra venturefond, private equity-fond, bank og børss forskjellige fra hverandre. En velfungerende markedsøkonomi må tilrettelegge for alle delene, slik at alle typer bedrifter kan få dekket alle typer kapitalbehov.

Finansnæringen spiller også en helt avgjørende rolle som bidragsyter inn mot andre næringer, deres vekstkraft, tilgang på kreditt, og sikring av risiko. Et særtrekk ved norsk finansnæring er det brede mangfoldet i bankstrukturen, med både norske og nordiske landsdekkende banker og et stort antall mindre, lokalt og regionalt forankrede sparebanker. Dette mangfoldet har vist seg å være en styrke for norsk økonomi, fordi det bidrar til sterk konkurranse, stabil kredittilgang og lokal verdiskaping over hele landet.

En politikk for finansnæringen bør derfor legge vekt på å ivareta og videreutvikle dette mangfoldet, som er en viktig del av Norges finansielle infrastruktur. Finansnæringens desentraliserte struktur i Norge, speiler i stor grad den regionale og desentrale strukturen som resten av næringslivet representerer. Finansnæringen i Norge finansierer en større andel av næringslivets lån og kapitaltilgang enn i de fleste andre land. Banklån er den dominerende finansieringskilden for norske bedrifter, spesielt for små og mellomstore foretak (SMB). Disse har begrenset tilgang til kapitalmarkedet og er derfor sterkt avhengige av bankfinansiering for å finansiere vekst, investeringer og løpende drift. Både liv-, og pensjonsforetak- og verdipapirfond investerer i aksjer og andre verdipapirer utstedt av norske bedrifter, og bidrar således til å sette norsk kapital i arbeid.

Kapitalmarkedene skal bidra til at lønnsomme prosjekter har tilgang til kapital hvor prisene gjenspeiler risikoen, at risiko fordeles på en hensiktsmessig måte, og at husholdninger får tilgang til lån og investeringsmuligheter. God konkurranse mellom tilbyderne av finansielle tjenester bidrar til mer kostnadseffektiv drift, lavere priser, bedre løsninger og bedre bruk av arbeidskraft og kapital. Finansnæringen i Norge er derfor helt avgjørende for å sikre norsk næringsliv tilgang til egen- og fremmedkapital.

Norge trenger å styrke sin konkurransekraft, innovasjon og verdiskaping, for å møte de store utfordringene vi står overfor. En avgjørende faktor for å få til dette er finansiering og kapitaltilgang. En sterk finanssektor er en forutsetning for dette. Gjennom å tilrettelegge for finansiell aktivitet, en sterk

finansiell sektor, og gode konkurransevilkår for næringen, vil myndighetene kunne frigjøre finansieringskraft som samfunnet trenger.

EU-kommisjonens spare- og investeringsunion har et tydelig fokus på husholdningene. Litt forenklet er det en målsetning å omforme husholdningene fra «savers to investors», en transformasjon som skal gi innbyggerne høyere velstand og næringslivet en ytterligere kilde til finansiering. For å oppnå målet om større deltagelse i verdipapirmarkedet for folk flest, vil verdipapirfond spille en sentral rolle. Fjerning av regulatoriske og tilsynsmessige hindre for grensekryssende kapitalforvaltning og distribusjon av verdipapirfond, ble av EU-kommisjonen trukket spesielt fram som viktige tiltak for å redusere fragmentering av det europeiske verdipapirmarkedet. Mot et slikt bakteppe er det avgjørende at Norge har rammebetingelser for forvaltning og distribusjon av verdipapirfond som er oppdaterte og likeverdige med resten av Europa.

I tillegg til å være blodomløp i økonomien og en viktig motor for resten av næringslivet, avlastar den risiko og fungerer som et økonomisk sikkerhetsnett for både privatpersoner og bedrifter, og er en viktig bidragsyter både innen digitalisering, grønn omstilling, og i kampen mot økonomisk kriminalitet.

En velfungerende finansnæring er dermed en forutsetning for et velfungerende, moderne samfunn, og for Norges muligheter til å gjennomføre den omstillingen vi er avhengig av.

Stort potensial

Finansnæringen er en betydelig næring for Norge som nasjon, både målt i verdiskaping, arbeidsplasser og forvaltningskapital.

For Norge er det viktig å beholde og videreutvikle en sterk, finansnæring i Norge. Utflytting av finansiell kompetanse og infrastruktur er uheldig. For Norge vil det være viktig å ha en sterk finansnæring som er underlagt balansert norsk regulering, og som kan bidra til finansiering og utvikling av norsk næringsliv på en stabil og forutsigbar måte.

En kompetent og innovativ finansnæring har gitt Norge verdens mest moderne og robuste finansielle infrastruktur, og er en avgjørende faktor for vekst, verdiskaping og finansiell stabilitet. Norske finansinstitusjoner er solide, godt kapitalisert, har medarbeidere med høy kompetanse, og er langt fremme digitalt. Det er en styrke for norsk finansnæring, men en styrke som må videreutvikles, fordi utviklingen i andre land også går raskt.

Når det gjelder kapitalforvaltning besitter Norge en unik posisjon ved å være hjemland for ett av verdens største investeringsfond. NBIM og den kompetansen rundt kapitalforvaltning fondet representerer, er et svært godt utgangspunkt for å skape et vekstkraftig kapitalforvaltningsmiljø som kan tiltrekke seg forvaltningsoppdrag fra utlandet. Samtidig har Norge gjennomført en pensjonsreform som reduserer veksten i de offentlige pensjonsutgiftene, og bygget ut tjenstepensjonsordningene i privat sektor, hvor livselskapene nå leverer pensjon til alle arbeidstakere. Det er unikt i europeisk sammenheng. Ordningene er fortsatt under oppbygging, og veksten i midler til forvaltning i tjenstepensjonsordningene vil være sterk fremover. Med tanke på målsetningen om å få husholdningene til å investere mer og delta i finansieringen av næringslivet, har Norge alle forutsetninger for å lykkes.

Forholdene ligger godt til rette for å skape vekst og økt verdiskaping innen kapitalforvaltning i Norge.

4. Konkrete tiltak

I det følgende har vi satt opp noen konkrete eksempler på konkurranseulempet finansnæringen i Norge møter, og som det bør siktes på å løse i forbindelse med Finansmarkedsmeldingen 2026.

Sammenstillingen gir også en illustrasjon på hvor omfattende og sammensatt problemstillingene er, og at summen av veldig mange ulike konkurranseulempet blir svært omfattende.

Tiltakene er delt etter samme inndeling som vårt første innspill til departementet. Vi tar forbehold om at departementets gjennomgang av rammebetingelsene vil avdekke ytterligere tiltak som bør gjennomføres for å styrke konkurransekraften til næringen.

4.1 Systematisk arbeid i utredningsfasen i EU

De norske finansmarkedene er dypt integrert i det indre markedet for finansielle tjenester. Gode og forutsigbare rammebetingelser krever en velfungerende tilknytning til det internasjonale og europeiske markedet. Norske myndigheter kan forbedre EØS-avtalens funksjonalitet gjennom fokusert arbeid i utredningsfasen og behandlingsfasen i arbeidet med utviklingen av EU-lovgivningen.

Norsk mulighet til å påvirke utformingen av EU-regelverk er størst i utredningsfasen, da norske myndigheter har møte- og talerett i EU-kommisjonens arbeidsgrupper. Norske myndigheter må bruke denne anledningen, slik at mulighetene til å bruke gode norske eksempler øker. Aktiv deltagelse i diskusjonene når regelverket utformes vil også sette norske myndigheter i stand til en mer effektiv og initiert implementering av regelverket, se videre under.

Konkurranseutfordring	Konsekvens	Forslag til tiltak
Vel fungerende løsninger og modeller utviklet av norske aktører kan eksporteres til andre deler av det indre markedet. Uten tidlig engasjement står aktørene uten den offentlige støtte som aktører fra andre deler av det indre markedet nyter godt av.	Resultatet blir "sunk cost" for norsk næring og det norske samfunnet, når det velges andre modeller eller modeller der de etablerte norske løsningene ikke passer.	Aktivt engasjement og systematisk interessentdialog i utredningsfasen i EU. Eksempelvis kan Norge gjennom EØS-avtalen bruke anledningen til å delta inn i ekspertgrupper, hvor mye av politikkutviklingen skjer. Transparens i hvilke saker norske myndigheter prioriterer, og hvilke posisjoner man tar. Det må settes av tilstrekkelige ressurser i forvaltningen til oppfølging av dette arbeidet.

4.2 Implementering av EU-regelverk

Rask implementering av EØS-regelverk sikrer at finansaktører i Norge opererer på like vilkår som sine europeiske konkurrenter. Forsinkelser kan svekke konkurransekraften og begrense markedsadgangen. Samtidig bidrar oppdatert regelverk til økt finansiell stabilitet, bedre investorbeskyttelse og større rettslig forutsigbarhet.

Etterslep i implementeringen kan skape regulatoriske hull og svekke tilliten til det norske finansmarkedet. Det kan også redusere Norges mulighet til å påvirke utviklingen av europeiske regler gjennom deltakelse i EUs tilsynsorganer.

Her kan man se hen til Eldring-utvalgets poeng at Norge bør se på muligheten for å standardisere og dermed effektivisere arbeidet med EØS-tilpasninger – som et ledd i arbeidet med å redusere etterslepet.

Konkurrans utfordring	Konsekvens	Forslag til tiltak
Konkurransvilkårene er ulike i tidsrommet mellom EU-implementering i norsk rett og i EØS-avtalen.	Etablering og produksjon av finansielle tjenester påvirkes. Det oppstår usikkerhet omkring norske tjenesteleverandører. ¹	Forutsetningene for samtidig ikrafttredelse er bedre om det norske arbeidet begynner før forhandlingene er sluttført. Arbeidet med EØS-tilpasninger kan standardiseres og effektiviseres i tråd med Eldring-utvalgets forslag. Det må settes av tilstrekkelige ressurser i forvaltningen til oppfølging av EØS-rettsakter.

4.3 Nasjonale tilpasninger til EU-regelverk – Gold-plating

Finansnæringen opererer i internasjonale markeder. For å sikre likeverdig rammevilkår er det av vesentlig betydning at finansforetak er underlagt den samme regulering som øvrige, internasjonale finansforetak. Overoppfyllelse og andre nasjonale tilpasninger til EU-regelverk (Gold-plating) bør derfor begrenses til tilfeller der det er helt nødvendig ut fra nasjonale forhold og underlegges en særlig konsekvensutredning før de eventuelt innføres. Ved lanseringen av Spare- og investeringsunionen pekte Europakommisjonen på fjerning av regulatoriske og tilsynsmessige barrierer som et av hovedtiltakene for å styrke konkurransekraften til finansnæringen i EU, særlig innen forvaltning og distribusjon av verdipapirfond.

I henhold til EØS-avtalen har norske myndigheter en lojalitetsplikt til å innføre relevant EU-regelverk på en måte som oppfyller regelverkets intensjon. I flere omganger har myndighetene eksplisitt uttrykt at de vil forsøke å omgå regelverket for å oppfylle egne mål, og lettelser fra EUs side har blitt møtt av særnorske kompenserende tiltak. Denne typen regelverksutvikling er både krevende å forholde seg til for foretakene, og over tid gir det foretak som opererer i Norge en tydelig ulempe i forhold til virksomheter i andre land.

¹ F.eks. da Danmark trakk tilbake lisensen for norske forsikringsformidlere som arbeidet grensekryssende inn i Danmark basert på at lisensene var utstedt på et for gammelt direktiv, og Norge ikke hadde implementert det reviderte IDD-direktivet.

Utover de momenter som nevnes for øvrig i dokumentet peker vi her på noen eksempler på områder der strengere norske krav/overoppfyllelse av EU-regelverk gir konkurranseulempe. Listen er ikke uttømmende:

Konkurranseutfordring	Konsekvens	Forslag til tiltak
Norge åpner ikke for execution only for forsikringsbaserte investeringsprodukter (IBIPs)	Dette skaper en konkurranseulempe mot produkter under verdipapirhandellovgivningen der «execution only»-produkter er unntatt rådgivingskrav.	Oppheve kravet til rådgivning for execution only salg av forsikringsbaserte investeringsprodukter
Norsk implementering av GDPR begrenser Datatilsynets mulighet til å gi tillatelse for behandling av særlige kategorier av personopplysninger og opplysninger om straffedommer (artikkel 10)	Dette skaper mindre muligheter for nasjonale tillatelser for behandling av personopplysninger.	Endre personopplysningsloven § 7 i samsvar med øvrige land slik at Datatilsynet har kompetanse til å tillate behandlinger.
Norsk gjennomføring av MiFID II pålegger opptak av telefonsamtaler for samtlige investeringstjenester.	Pålegger norske foretak plikter som ikke følger av MiFID-direktivet og som er kostnads- og ressurskrevende.	Endre nasjonalt regelverk i samsvar med MiFID-reglene.

4.4 Kapitalkrav

Finansnæringen i Norge møter strengere kapitalkrav enn sine europeiske konkurrenter. Norske myndigheter har oppnådd full resiprositet for norske kapitalskjerpelser. Det sikrer at utenlandske banker bruker norske kapitalkrav for eksponeringer i Norge. Samtidig har norske myndigheter anerkjent andre lands skjerpelser, noe som sikrer at norske banker bruker utenlandske kapitalkrav for eksponeringer i utlandet. Men høye kapitalkrav i Norge svekker likevel rammevilkårene for bankene i Norge på andre måter.

Høyere krav binder opp kapital, reduserer utlånsevne og gjør kreditt dyrere og mindre tilgjengelig, særlig for små og mellomstore bedrifter. Dette kan hemme innovasjon og verdiskaping. Samtidig skaper det faktum at Norge implementerer kapitalkravene annerledes enn andre land unødvendig kompleksitet og regulatorisk usikkerhet.

Resiprositet sikrer ikke like konkurransevilkår mellom banker og andre aktører som tilbyr banktjenester. Skjevregulering kan bidra til regulatorisk arbitrasje og økt risiko i de minst regulerte delene av det finansielle systemet. Streng regulering av banker stimulerer til fremvekst av alternative finansieringskilder, for eksempel privat kreditt og obligasjonsfinansiering. Dette har konsekvenser for bankenes konkurransevne. Det kan også svekke utsiktene til finansiell stabilitet dersom risiko bygger seg opp i de minst regulerte delene av det finansielle systemet.

For pensjonsleverandørenes kapitalforvaltning, har utforming av kapitalkrav og garantiregler betydelig effekt på livselskapenes muligheter til å øke allokeringen til aksjer i de garanterte porteføljene. Livselskapene forvalter til sammen over 2 200 milliarder kroner. Det er viktig med regelverk som legger til rette for god langsiktig forvaltning, hvor disse selskapene kan ta risiko som gir bedre

avkastning for kundene over tid. Uhensiktsmessige regler her svekker muligheten til å investere i aksjer, eiendom, infrastruktur og grønn omstilling.

Tilsvarende problemstillinger gjelder for skadeforsikringsselskapene. Selv om diskusjonen om kapitalkrav ofte har fokusert på banker og livsiden, har Solvens II-regelverket betydelige konsekvenser også for skadeforsikring. Kapitalkravene binder kapital og kan redusere evnen til å tilby konkurransedyktige produkter. Det er derfor viktig at norske myndigheter legger vekt på harmonisering med nordiske tilsynsmyndigheter også på forsikringssiden, for å unngå konkurranseulempen for norske aktører i forhold til andre nordiske selskaper.

Bank

Konkurrans utfordring	Konsekvens	Forslag til tiltak
Norske banker og kredittforetak har svært høye samlede kapitalkrav. Norske banker har det høyeste generelle pilar 1-bufferkravet i EU/EØS-området og den rene kjernekapitaldekningen er i den øvre enden av Norges Banks beregnede intervall for optimal kapitaldekning på 12-19 prosent, der gevinsten av mer robuste banker veies opp mot samfunnsøkonomiske kostnader av dyrere utlån.	Etter næringens vurdering er den samlede anvendelsen av ulike tiltak vesentlig strengere innrettet enn hva risikonivået i Norge skulle tilsi, og flere av tiltakene er innført med likelydende og nærliggende begrunnelser.	Finansdepartementet bør gjøre en vurdering av konsekvensene av dagens kapitalkravnivå, herunder en kost-nytte-analyse der samfunnsøkonomiske kostnader av høye kapitalkrav veies opp mot gevinster av slike krav. Finansdepartementet bør gjøre en vurdering av forskjellen til våre naboland og andre europeiske land, og forklare hvilken risiko som gjør at Norge skal reguleres strengest.
Et viktig prinsipp i det internasjonale bankregelverket er at krav innrettes i samsvar med identifisert risiko. Norske myndigheter har benyttet det nasjonale handlingsrommet til å innføre en rekke tiltak mot makro- og systemrisiko. Finans Norge har blant annet flere ganger stilt spørsmål ved om systemrisikoen faktisk er høyere i Norge enn i sammenliknbare land, slik nivået på den norske systemrisikobufferen skulle tilsi. Norske myndigheter ser også ut til å ilegge bankene høyere pilar 2-krav enn for eksempel svenske myndigheter ut fra endringer i kravene til de bankene som har flyttet fra Norge til Sverige den siste tiden.	Høyere kapitalkrav enn det risikonivået skulle tilsi. Bidrar til økt rentemargin og trekker ned veksten i norsk økonomi.	Norske myndigheter bør ikke benytte nasjonale handlingsrom til å gjennomføre innstramminger som ikke kan begrunnes med materiell risiko. Det bør også sikres at lik risiko reguleres likt som i sammenliknbare land, især på nordisk nivå. I tillegg bør myndighetene vurdere tiltak som kan redusere systemrisikoen, fremfor tiltak som gjør banker og låntakere ytterligere robuste mot systemrisiko. Vi viser i denne sammenheng til vårt brev sendt til Finansdepartementet 18.06.2024 med anmodning til å initiere en utredning av hvordan systemrisikoen i Norge kan dempes. Videre bør norske myndigheter i internasjonale prosesser arbeide for å

I tillegg har norske myndigheter innført flere tiltak for å øke bankenes risikovekter.		beholde risikosensitiviteten i kapitalkravene.
Et annet sentralt prinsipp i EU-regelverket er at risiko kun skal dekkes én gang. Flere innførte makrovirkemidler begrunnes med de samme risikoene. I tillegg er det forhold ved innretningen av pilar 2 som medfører risiko for dobbelttelling av risiko.	Samme risiko telles flere ganger og kapitalkravene blir derved høyere enn det risikonivået skulle tilsi.	Norske myndigheter bør sikre at overlapp mellom ulike virkemidler unngås. Dette er også påpekt av EBA ifb. skjerpelsen av IRB-risikovektgulvet.
Det er for lite åpenhet rundt fastsettelsen av pilar 2-krav.	Bankene er ikke i stand til å vurdere mulige risikoreduserende tiltak og kapitalbehovet blir uforutsigbart.	Næringen mener Finanstilsynet bør være åpen om hvordan tilsynet fastsetter pilar 2-krav samt hvilke forhold som gir endringer i kravene. Transparens rundt pilar 2-krav er helt avgjørende for at bankene skal være i stand til å benytte pilar 2-krav i risikostyring og kapitalplanlegging på en formålstjenlig måte.
Det har tidligere vært utfordrende og tidkrevende å oppnå full resiprositet for norske kapitalkrav. I tillegg fører terskelverdien for resiprokering av systemrisikobufferen på beregningsgrunnlag på 5 mrd. NOK til at flere mindre utenlandske aktører unngår kravet.	Manglende resiprositet ved nye/endrede krav vil gi ulike konkurransevilkår mellom norske og utenlandske banker som opererer i det samme markedet.	Norske myndigheter bør opprettholde fokuset på å oppnå resiprositet. Det bør i denne sammenheng sikres at den norske kapitalkravsinnretningen fullt ut samsvarer med EUs kapitalkravsregelverk. Etter vårt syn vil en innretning av kravene rettet mot makro- og systemrisiko, i harmoni med EU-regelverket, legge til rette for en ordinær anerkjennelse fra andre EU/EØS-stater der resiprositet i utgangspunktet er frivillig. Videre bør norske myndigheter arbeide for at resiprositet gjøres obligatorisk ved en eventuell revisjon av rammeverket for makrotilsyn. I tillegg bør terskelen for hvilke foretak som omfattes fjernes, eller i alle fall være svært lav.
Resiprositet sikrer ikke like konkurransevilkår mellom banker og	Skjevregulering svekker bankenes konkurranseevne. Skjevregulering kan	Norske myndigheter bør gjennomføre analyser som sammenlikner

andre aktører som tilbyr finansielle tjenester. Streng regulering av banker stimulerer til fremvekst av alternative finansieringskilder.	også svekke utsiktene til finansiell stabilitet dersom risiko øker i de minst regulerte delene av det finansielle systemet.	bankenes rammevilkår med rammevilkårene til andre tilbydere av finansielle tjenester, særlig når myndighetene vurderer endringer i reguleringen.
EU-regelverket legger opp til at mindre, ikke-komplekse foretak i mange sammenhenger kan underlegges lempeligere krav. I praksis ser vi imidlertid at anvendelsen av proporsjonalitetsprinsippet er begrenset, og at de fleste foretak – uavhengig av størrelse og kompleksitet – møter tilnærmet like omfattende krav.	Dette medfører uforholdsmessig høye administrative kostnader, reduserer konkurranseevnen og kan svekke mangfoldet i bankmarkedet. I tillegg kan ressursbruken på etterlevelse gå på bekostning av kjernevirksomhet og innovasjon.	Norsk regelverk og tilsynspraksis bør i større grad ivareta proporsjonalitetsprinsippet og mangfoldet, både gjennom anvendelse av eksisterende handlingsrom og ved å identifisere områder der krav kan tilpasses virksomhetenes størrelse, kompleksitet og samfunnsrolle uten å svekke finansiell stabilitet. Norske myndigheter bør også, der det er mulig, aktivt jobbe for at EU-regelverket i større grad tar hensyn til bankenes størrelse og kompleksitet.
Den samlede reguleringsbyrden er for høy	Bankene bruker uforholdsmessig mye ressurser på å etterleve regelverk.	Norske myndigheter bør legge til rette for forenkling, i tråd med pågående initiativ fra EU, for å få ned kostnaden ved reguleringen. Regjeringen må sikre at forenklingsarbeidet som er igangsatt i Finanstilsynet gir vesentlige effekter for foretakene under tilsyn. I tillegg bør norske myndigheter arbeide for at regelverket reelt sett forenkles på europeisk nivå.
Nytt regelverk for markedsrisiko (FRTB) øker kapitalkostnaden for markedspleie (market making) betydelig. Markedspleie sikrer likviditet, effektiv prising og stabilitet i markedet.	De store bankene reduserer markedspleie betydelig, noe som svekker likviditet og stabilitet i obligasjonsmarkedet. Bankene får dyrere og mindre stabil tilgang på markedsfinansiering.	Som følge av usikkerhet knyttet til implementering av standarden internasjonalt har EU-kommisjonen foreslått å iverksette midlertidige tiltak, og har varslet at også mer langsiktige tiltak vil vurderes. Norske myndigheter bør engasjere seg i saken for å sikre et velfungerende norsk obligasjonsmarked både på kort og lengre sikt.
Etter finanskrisen har myndighetene innført uforutsigbare, kraftige og ubegrunnede kapitalskjerpelser. For eksempel økte Finansdepartementet i sommer kapitalkravene for norske IRB-	Effektiv og samfunnstjenende bankdrift er avhengig av langsiktighet og planlegging. Det taler for at myndighetene bør unngå uforutsigbare, kraftige og ubegrunnede innstramminger.	Dersom myndighetene ønsker å innføre strengere regler i Norge enn i EU/våre konkurrentland, bør dette begrunnes særskilt og underlegges grundig konsekvensvurdering, og endringer i risikobaserte krav bør

bankers boliglån med 25 prosent uten at skjørpelsen kunne begrunnes med økt systemrisiko siden forrige vurdering eller regelverksutvikling i EU. Dette ble også tatt opp av EBA, som i sin uttalelse fremhevet at det ikke hadde vært noen signifikant økning i systemrisiko, noe som svekker begrunnelsen for skjørpelsen.		være begrunnet med identifiserte endringer i risiko.
De norske innskuddsgaranti- og krisetiltaksfondet er større enn minstenivået som følger av EU-regelverket. Det er uheldig at bankene betaler inn et betydelig beløp årlig, uavhengig av fondenes størrelse.	I 2024 ble det tilført 1,26 mrd. til innskuddsgarantifondet og 1,58 mrd. til krisetiltaksfondet, til tross for at fondene overstiger minstekravene fra EU.	Et rimelig målnivå bør utredes slik at fondenes ansvar og forpliktelser er i tråd med størrelsen på fondene. Innbetaling fra bankene bør opphøre når fondene overstiger målet.

Forsikring

Konkurranseutfordring	Konsekvens	Forslag til tiltak
Modellen for beregning av kapitalkrav for renterisiko under Solvens II er kalibrert basert på eurodata, og gir et skjevt bilde av risikoen i norske renter. Den europeiske sentralbanken ECBs bruk av negative renter og kvantitative lettelsers har påvirket rentekurven i euroområdet på en måte som ikke er relevant for Norge, hvor Norges Bank har hatt en annen pengepolitisk linje. Historisk backtesting viser at modellens rentestress for NOK er for strengt, fordi det legges for stor vekt på den absolutte sjokkfaktoren. Stresset er for strengt både i forhold til konfidensnivået det er ment å representere, og sammenlignet med stresset for EUR gitt de fundamentale forskjellene i rentemarkedet mellom EUR og NOK	Kapitalkravet for renterisiko i norske livsforsikringsselskaper vil kunne øke betydelig. Dette reduserer selskapenes evne til å ta annen, lønnsom risiko i forvaltningen av kundenes pensjonsmidler og dermed reduseres også forventet avkastning. Lavere avkastning gir lavere fremtidige pensjonsutbetalinger og lavere bidrag til å dekke pensjonskostnadene til bedrifter og kommuner. Norske forsikringsselskaper får dermed også en konkurransemessig ulempe sammenlignet med utenlandske aktører. Den reduserte evnen til annen risikotagning vil gå ut over forsikringsselskapenes mulighet til å investere i de ordinære aksjemarkedene så vel som til å bidra med investeringer i eiendom, infrastruktur og grønn omstilling – områder der forsikringsselskapene normalt bidrar mye. Dette gir lavere avkastning både for samfunnet og for pensjonskundene.	Innføring av alternativ kalibrering for det norske markedet basert på NOK i tråd med Finans Norges innspill til FIN og Finanstilsynet. Solvens II er i utgangspunktet et fullharmonisert EU-regelverk uten rom for nasjonale avvik, men Norge har tidligere fått gjennomslag for nasjonale tilpasninger ved innlemmelse i EØS-avtalen. Dette bør norske myndigheter søke å oppnå også i dette tilfellet.

4.5 Tilsynspraksis

De sentrale deler av bank, forsikring og verdipapiriområdet har etter finanskrisen blitt underlagt et svært inngripende og stadig mer detaljert regelverk. En vesentlig del er EØS-regulering, men i tillegg er det på enkelte områder innført nasjonale tilleggskrav. I tillegg vil Finanstilsynets krav til etterlevelse i enkelte tilfeller innebære ytterligere krav til virksomhetsutøvelsen. Slike krav vil typisk også omfatte «signaler» fra Finanstilsynet om forventninger til foretakenes opptreden.

Selv om finansreguleringen i Norge i stor grad er basert på felles europeisk regelverk, har det gjennom praktiseringen og fortolkning av regelverket oppstått materielle forskjeller i den faktiske reguleringen av finansnæringen. Et arbeid bør søke å belyse forskjeller i tilsynspraksis mellom Norge og andre nordiske land. I denne forbindelse vises det til at Europakommisjonen har erklært at et hovedmål i Savings & Investment Unioner å fjerne barrierer skapt av tilsynsmessig praksis («remove any regulatory and supervisory barriers»), slik at finansmarkedsaktører møter den samme praksis og behandling uavhengig av hvor man er hjemmehørende i EØS-området.

Finanstilsynslovutvalget har i sin rapport publisert i NOU 2023: 6 *Finanstilsynet i en ny tid – ny lov om Finanstilsynet*, blant annet understreket viktigheten av at Finanstilsynet ikke går lenger i å oppstille krav gjennom tilsynspraksis, enn det som følger av lov eller forskrift. Videre er det en rekke eksempler på at norske myndigheter gjennom regelverkspraktisering og tolkning oppstiller strengere krav til finansvirksomhet enn andre land det er naturlig å sammenligne oss med. Finansdepartementet har allerede påpekt at Finanstilsynets forbud mot inntektsdelingsavtaler for verdipapirfond innebærer en konkurranseulempe, og som nå vurderes endret. Et annet eksempel er norske myndigheters praktisering av foretaksspesifikke kapitalkrav (pilar 2) for nisjebanker, hvor norsk praksis har medført at nesten alle forbrukslånsbanker har flyttet til Sverige.

Videre oppleves det som uheldig at regelverket tolkes gjennom stedlige tilsyn. Det er flere eksempler på at Finanstilsynet i tilsynsrapporter fra stedlige tilsyn gir uttrykk for regelverkstolkninger. Et eksempel fra senere tid er at Finanstilsynet i en tilsynsrapport fra 2023 la til grunn at selvvalgte pensjonsleverandører har et informasjonsansvar som vi ikke ser kan utledes fra lov eller forarbeider. Finanstilsynet har fremdeles ikke besvart Finans Norges henvendelse hvor det bes om nærmere informasjon om tilsynets tolkning. Selv om foretakene ikke er direkte bundet av tilsynets regelverksforståelse så kan den likevel oppleves som førende. I en eventuell sivilrettslig tvist om leverandøren har oppfylt sin informasjonsplikt kan det tenkes at domstolene legger vekt på tilsynets forvaltningspraksis ved eventuell tolkningstvil.

Siden tilsynsrapporter ikke er enkeltvedtak som kan påklages, er de etter vårt syn en lite egnet plattform for å utvikle og tolke regelverket. Tolkninger gjennom tilsynspraksis skaper rettslig usikkerhet for foretakene. Når foretakene velger å innrette seg etter tilsynets regelverkstolkninger vil dette normalt medføre økte kostnader. I tilfeller hvor tolkningsspørsmålet blir bragt inn for Finansdepartementet, og departementet eventuelt gir uttrykk for en annen tolkning, vil foretakene kunne ende opp med å måtte endre sin praksis igjen.

Det er derfor behov for en tilsynsutøvelse som i større grad vektlegger veiledning i forkant fremfor korreksjon i etterkant. Forutsigbarhet og rettssikkerhet styrkes når krav og forventninger kommuniseres gjennom klare og hjemlede vedtak, fremfor uhjemlede signaler eller uformelle forventninger. En slik praksis gir bedre grunnlag for planlegging og etterlevelse, og er i tråd med prinsippene for demokratisk og transparent forvaltning.

Konkurrans utfordring	Konsekvens	Forslag til tiltak
Finanstilsynet gir gjennom tilsynsrapporter uttrykk for regelverkstolkninger som endrer gjeldende praksis og som oppleves å pålegge byrder på foretakene.	Tilsynsrapporter er ikke enkeltvedtak og regelverkstolkninger fra stedlige tilsyn kan i utgangspunktet ikke påklages.	Finanstilsynets regeltolkninger bør skje gjennom enkeltvedtak, eventuelt presiseringer gjennom lov- eller forskriftsendring og innenfor EØS-reglenes intensjon
Et eksempel er norske myndigheters praktisering av foretaksspesifikke kapitalkrav (pilar 2) for nisjebanker, hvor norsk praksis har medført at nesten alle forbrukslånsbanker har flyttet til Sverige.	Så og si alle forbrukslånsbanker har flyttet til Sverige.	Lik tilsynspraksis som øvrige land

4.6 Kapitalforvaltning - rammebetingelsene.

Rammebetingelsene for kapitalforvaltning i Norge består i hovedsak av norsk gjennomføring av UCITS-direktivet (verdipapirfond) og AIFM-direktivet (alternative investeringsfond mv.) med tilleggsregler på nivå 2. I tillegg kommer en rekke retningslinjer mv. fra ESMA, som Finanstilsynet må ta hensyn til i sin hjemlige tilsynspraksis. Norsk gjennomføring av regler knyttet til EUs verdipapirdirektiv (MiFID) spiller også en sentral rolle, særlig for rådgivning og distribusjon av verdipapirfond.

Forvaltning og distribusjon av verdipapirfond er bransjer kjennetegnet av sterk internasjonal konkurranse. EUs regelverk på området rettes stadig mer inn mot å legge til rette for grensekryssende aktivitet for å oppnå «integration and scale», og dermed konkurransedyktighet i internasjonal sammenheng. Nasjonale særregler, eller nasjonal tolkning av felleseuropeiske regler, blir dermed svært følbart i et slikt konkurransebilde. Selv små forskjeller i regulering eller tilsynspraksis kan svekke konkurranseevnen betydelig for foretak som er etablert i en jurisdiksjon som begynner å «henge etter» regulatorisk, eller må leve med nasjonale særregler.

Rammebetingelsene for å drive kapitalforvaltning i Norge tok et stort skritt i riktig retning ved de nye reglene for beskatning av verdipapirfond. Reglene har blitt godt mottatt av bransjen, og vil gi norske verdipapirfond hensiktsmessige og godt tilpassede skatteregler som fjerner det skattemessige insentivet til å flagge ut. Norske myndigheter har hatt vesentlig oppmerksomhet på rammebetingelsene for forvaltning av verdipapirfond i Norge den siste tiden. Det har, på forholdsvis kort tid, blitt gjennomført helt nødvendige endringer, og flere er under behandling, herunder gjenåpning av adgangen til inntektsdeling. Dette fortjener både politisk ledelse og embetsverk honnør for. Den siste tidens innsats for å motvirke videre utflagging, har resultert i at rammebetingelsene for å drive kapitalforvaltning i Norge i dag ikke skiller seg vesentlig fra reguleringen som utenlandske konkurrenter er underlagt. Bransjen har påpekt enkelte konkrete konkurransehindre som fortsatt gjenstår, blant annet etterlyser en stor del av bransjen større fleksibilitet knyttet til fondsdistribusjon. Dette er noe departementet allerede er godt kjent med og har til vurdering, og som derfor ikke vil bli nærmere omtalt her.

Gjennom det arbeidet som er gjort for å rette opp de alvorligste manglene ved rammebetingelsene for norsk fondsbransje, er det etablert et solid fundament å basere den fremtidige konkurranseevnen til norske verdipapirfond på. Men arbeidet med rammebetingelser må ikke stoppe opp. Landene vi sammenligner oss med, er i stadig og rask endring for å styrke sine posisjoner som attraktive etableringsland for verdipapirfond. Det er nærliggende for norsk fondsbransje å se spesielt til Sverige, samt «fondshubene» Luxembourg og Irland når den vurderer egne rammevilkår. I Sverige ble det i vår lagt fram en egen bred fondsutredning (SOU 2025:60) og del to av denne utredningen er ventet lagt fram om kort tid. Den svenske utredningen oppfyller flere formål, men en uttalt målsetning er å styrke det svenske fondsmarkedets konkurransekraft. Norge bør ha samme ambisjon. Vi ber følgelig om en grundig gjennomgang av rammebetingelsene for fondsnæringen, der målsetningen bør være at Norge skal ha konkurransedyktige rammebetingelser for kapitalforvaltning. Rettesnoren for arbeidet bør være at «fond som det er adgang til å forvalte i EU, må også kunne forvaltes i Norge».

Utvikling og tilpassing av rammebetingelser for en svært konkurranseutsatt bransje må skje kontinuerlig, og kan i sin natur ikke settes en sluttstrek for. Det tiltaket vi først og fremst etterlyser, er etablering av en «regulatorisk mekanisme» som sørger for at Norge er «på» og utnytter mulighetene som skapes for fondsbransjen, når nytt regelverk er i støpeskjeen i EU. Motsatsen er at vi etter den siste tidens forbedringer havner bakpå igjen. Norge bør ha de beste forutsetninger i Europa for å lykkes som fondsdomisil, men da må det satses aktivt og systematisk på næringen over tid.

4.7 Skatt

Skatt på finansielle tjenester er ulikt utformet i ulike land. Utformingen av skattesystemet vil kunne skape ineffektivitet og gal kapitalallokering, både mellom land og internt mellom næringer i et land. Næringslivsbeskatning vil også bidra til økte priser kundene betaler for tjenestene.

Konkurranseutfordring	Konsekvens	Forslag til tiltak
Finansskatt på overskudd og på lønnsgrunnlag for finansierings- og forsikringsvirksomhet. Skatteprovenyet som tas inn overstiger opprinnelige forutsetninger.	Økte kostnader på kapital og på lønnsgrunnlag favoriserer jurisdiksjoner uten slik skatt. En naturlig konsekvens er at oppgaver og arbeidsplasser flyttes ut av Norge. Økte kostnader for norske kunder.	Innretningen på finansskatten den bør justeres, slik at den har minst mulig skade og ikke hemmer næringen.
Begrensede skattemessige incentiver til egen pensjonssparing (IPS).	Selv med økt sats i statsbudsjettet for 2026 for IPS, mener vi det skattemessige incentivet bør være høyere for å sikre kjøpekraft for kommende pensjonister samt bidra til økt til økt risikokapital til næringslivet.	Øke taket for skattemessig fradrag for individuell pensjonssparing og inflasjonsjustere dette.

4.8 Forenkling

Som en del av arbeidet med å styrke konkurransekraften i Europa har EU igangsatt et omfattende arbeid med forenkling av byrdene for finansforetakene i Europa. I Norge fikk Finanstilsynet i sitt tildelingsbrev i oppdrag med å legge til rette for endringer i egen virksomhet og egne prosesser som kan innebære forenklinger for foretakene under tilsyn. Det ble understreket at norske myndigheter bør legge til rette for så effektiv drift som mulig i foretak under tilsyn. Dette arbeidet ble også vektlagt av Stortinget i forbindelse med behandlingen av finansmarkedsmeldingen for 2025, og understreket at arbeidet må munne ut i reelle forenklinger for foretakene.

Finansnæringen er positiv til initiativet, og understreker at dette er et arbeid som må ha tilstrekkelig prioritet og ta tak i de mest effektfulle forenklingene.

Kari Olrud Moen, administrerende direktør Finans Norge

Therese Riiser, administrerende direktør, Sparebankforeningen

Bernt Zachariassen, administrerende direktør, Verdipapirfondenes forening

Sindre Stør, administrerende direktør, Verdipapirforetakenes forbund